

LISTY DO REDAKCJI

Jeszcze o EMOP VIII

Sprawozdanie z 8 Europejskiego Multikolokwium Parazytologów (EMOP8), przygotowane przez Prof. dr hab. Krystynę Boczoń i Dr n. przyr. Piotra Nowosada, opublikowane w Wiadomościach Parazytologicznych 2001, 47 (1): 157-160 jest bardzo formalne i można by powiedzieć „anonimowe”.

Jako przewodniczący Komitetu Organizacyjnego EMOP8 poczuwam się do miłego obowiązku podziękowania tym wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesu Multikolokwium i utrwalić na łamach Wiadomości Parazytologicznych ich zaangażowanie i wkład pracy.

Powierzenie Polsce zorganizowania Multikolokwium, zostało uznane przez ówczesną Panią Prezes PTP Prof. Katarzynę Niewiadomską i członka Zarządu Federacji Parazytologów Europejskich Panią Prof. Teresę Pojmańską za wysokie wyróżnienie polskich parazytologów i zaufanie do ich zdolności organizacyjnych. Trudno było takiej propozycji nie przyjąć w czasie, w którym zabiegaliśmy o to, aby nasz kraj został włączony do Unii Europejskiej. Oddziały PTP raczej sceptycznie podeszły do sprawy organizacji EMOP8 w Polsce. Jedyną osobą, która była zdecydowana wykorzystać szanse promocji polskiej parazytologii na forum europejskim, a w szczególności promocji parazytologicznego ośrodka poznańskiego, był Prof. Witold Kasprzak. Niestety zabrakło go w miesiącach, kiedy trzeba było pozyskać współpracowników w Oddziale Poznańskim PTP i poza nim dla formowania Komitetu Organizacyjnego EMOP8 i ustalania kształtu Multikolokwium. Przyjęto zasadę, że organizacja EMOPu jest wyróżnieniem dla całej polskiej parazytologii i na Zjeździe PTP w Olsztynie w roku 1998 zaproszono wszystkich do współpracy z Komitetem Organizacyjnym m.in. przez organizowanie sesji naukowych wspólnie z wybitnymi parazytologami zagranicznymi. Program EMOP8 odzwierciedla kto to zaproszenie przyjął i był zainteresowany tym, aby Multikolokwium stało na odpowiednim poziomie. Włączenie Światowej Organizacji Zdrowia w Genewie, Administracji Żywności i Leków w Waszyngtonie, Europejskiej Sieci Badań nad Wrodzoną Toksoplazmozą w Kopenhadze, znacznie poszerzyło i wzbogaciło program EMOP8, podobnie jak i satelitarne sympozjum NATO.

Miałem zaszczyt i przyjemność przewodniczyć Komitetowi Organizacyjnemu i jestem głęboko zobowiązany jego członkom za zaufanie — a. były

momenty trudne — i za ogrom pracy jaki wykonali. EMOP8 skorzystał wiele z pomocy i doświadczenia warszawskich członków Komitetu Organizacyjnego, pracowników Instytutu Parazytologii PAN, przede wszystkim Pań Prof. Katarzyny Niewiadomskiej, Prof. Teresy Pojmańskiej, Prof. Haliny Wędrychowicz, Prezesa PTP od roku 1998. W Komitecie w Poznaniu jestem szczególnie zobowiązany Pani wiceprezydent Prof. Krystynie Boczoń. W pewnym momencie naszej działalności zabrakło nam Prof. Tadeusza Mazura, który jako drugi wice-prezydent odpowiadał za relacje Komitetu z Akademią Medyczną. Komitet Organizacyjny miał trzech sekretarzy: Prof. Edward Hadaś odpowiadał za praktyczną realizację programu EMOP8, Prof. Hanna Mizgajska, obok wielu innych obowiązków, przejęła w ostatnim tygodniu prowadzenie sekretariatu EMOP8 i bezpośredni kontakt z uczestnikami Multikolokwium, Dr hab. Jerzy Stefaniak, mając do pomocy Dr med. Elżbietę Kacprzak, odpowiadał za realizację obrad na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. Dr n. przyr. Izabela Andrzejewska podjęła się obowiązków skarbnika Komitetu, i — przy fachowej pomocy Kwestury Uczelni w osobach Pani Kwestor mgr Bogumiły Grzeško i Pani Marii Dostatniej — wywiązała się z nich doskonale i bez zadłużenia. Dr phil. Leokadia Gustowska przez 2 lata prowadziła niełatwe sprawy sekretariatu, a Dr n. przyr. Piotr Nowosad i mgr Paweł Sulima byli niezastąpieni w realizacji komputerowej obsługi EMOP8; pomagał im w tym względzie Pan Piotr Krzyżaniak, informatyk Biblioteki Głównej Uczelni. Do obowiązków Dr n. przyr. Moniki Derdy, Dr med. Małgorzaty Paul i Dr n. przyr. Elżbiety Wandurskiej-Nowak należało m.in. uaktualnianie listy uczestników, organizowanie koncertu, zaopatrzenie sekretariatu itp. Szczególne słowa podziękowania należą się JM Panu Rektorowi AM Prof. Leonowi Drobnikowi za popieranie idei organizacji EMOP8 w Poznaniu i za wszechstronną pomoc Uczelni. Pani mgr Anieli Piotrowicz, Dyrektorowi Biblioteki Głównej AM w Poznaniu jestem głęboko zobowiązany za włączenie Biblioteki w sprawy organizacyjne EMOP8 i osobiste dopilnowanie przygotowania do druku materiałów Multikolokwium. Panu mgr. prawa Bogusławowi Howorcie serdecznie dziękuję za otwarcie nad Komitetem parasola prawnego. Dyrektorowi Opery Poznańskiej Panu Sławomirowi Pietrasowi jestem wdzięczny za zorganizowanie w okresie przerwy wakacyjnej interesującego spektaklu operowego. Obsługa zakwaterowania w hotelach i programu socjalnego dla uczestników międzynarodowych zjazdów nie natrafia dziś na większe trudności, zwłaszcza w Poznaniu, ale też wiąże się z pewnym ryzykiem. Jestem zobowiązany Panu Dariuszowi Maciejewskiemu, dyrektorowi prywatnej firmy World Computer Travel (WCT), za zorganizowanie oprawy socjalnej EMOP8 i zabezpieczenie środków transportu, ale też za to, że ani Komitet Organizacyjny ani uczestnicy Multikolokwium nie odczuli skutków tego, że na tydzień przed EMOP8 WCT zmieniło właściciela. Organizacja EMOPU na terenie Targów Poznańskich nie byłaby tak sprawna, gdyby nie fakt, że Pani Wicedyrektor Danuta Nowacka i wszyscy

zaangażowani pracownicy Targów byli na miejscu na godzinę przed przybyciem pierwszych autokarów z uczestnikami, podobnie zresztą jak zespół młodych ludzi odpowiadających, pod kierunkiem lek. med. Witolda Rychlickiego, za stronę wizualną obrad. *Last but not least* chcę podziękować mojej żonie Janinie za niezawodne wsparcie w chwilach dla mnie niełatwych, a córce Magdalenie za fachową pomoc w pracy sekretariatu w czasie Multikolokwium.

Wszystkie osoby związane z organizacją Emopu mają jeszcze żywo w pamięci liczne nadgodziny, trudności, gdy trzeba było dostosować się do zmiany uprzednio ustalonych planów lub gdy okazało się, że mimo najlepszych chęci nie uniknięto pewnych potknięć. Jestem przekonany, że z upływem czasu satysfakcja z dobrze wykonanego zadania, nabyte doświadczenie, nawiązane kontakty, opublikowane prace sprawią, że do EMOP8 będą z sympatią wracać we wspomnieniach.

Na polu naukowym trzeba podziękować Prof. Katarzynie Niewiadomskiej, Redaktorowi *Acta Parasitologica*, za przygotowanie na czas zbioru doniesień, technicznie opracowanych przez Bibliotekę Główną w Poznaniu i wydrukowanie zaraz po EMOP8 referatów sesji plenarnej. Materiały sesji NATO pt. Cestode zoonoses an emergent and global problem są w druku i będą dostępne w serii wydawnictw NATOwskich. Na łamach Wiadomości pewnie usłyszymy wkrótce o innych wydawnictwach związanych z EMOP8, do których gorąco zachęcaliśmy. Parazytologzy polscy już tradycyjnie brali udział w tworzeniu międzynarodowych zespołów poświęconych wybranym zagadnieniom parazytologicznym. Takim zespołem związanym z odpowiednią sesją EMOP8 będzie europejska sieć badań nad toksokarozą, powstała we wrześniu 2001 w Dublinie.

W moim przekonaniu z wielu względów warto było organizować EMOP8 w Polsce. Tę osobistą opinię przekazuję młodym parazytologom, którzy nie zawsze widzą odległe korzyści z wysiłków związanych z przygotowaniem odpowiednich ram organizacyjnych dla międzynarodowej współpracy parazytologów.

Prof. zw. em. Zbigniew Pawłowski